

הלוי בספר המאור כותב בשם רבנו אפרים (תלמיד הרי"ף) שהמנהג הקדמון יצא זה לעשות יום אחד בלבד, עד שבאו תלמידיו של הרי"ף לאי וקבעו ברצות הרי"ף לעשות יומיים. והרז"ה הסכים להלכה כמנהג הקדמון. הרמב"ן אומר שאין להסכים עם "מנהג ירושלים" הזה, מדוע? לפי שאינם בני תורה ומצוות אחר נדנוד וטלטול אחר טלטול (מלשון המדרש בראשית רבה פרשה ל"ג, לפי הנהגת מתנות כהונה שם. וכן הוא בילקוט שמעוני תהלים רמז תשע"א), ובגמרא שלנו מוכח שצריך לעשות יומיים. ע"ש. וגם הרא"ש מסכים לרצון הרמב"ן. וכיו"ב כתב בספר כפתור ופרח פ"ח שהיו נוהגים בימינו בירושלים לקרוא המנלה ביד ובט"ו, וקרא עליהם הכסיל בחשך הולך. ע"ש. ואם כן היתה נקפנה בירושלים שהיו חלשים בתורה, ואם כן אין להביא ראיה וזמנא לא לגבי ראש השנה ולא לגבי עליה להר הבית. אולם יותר מאוחר מן הסא ראינו ממנהג ירושלים, כשהיה ויכוח בין המבי"ט ומרן, אם יש בפירות חצי קדושת שביעית? המבי"ט אומר שיש בהם קדושת שביעית, ומרן אומר שיש בהם קדושת שביעית וחייבים להפריש מהם תר"מ. והמנהג שלנו כדעת מרן, וכיכ הוציא בברכי יוסף יו"ד סימן של"א סק"י (ויש מי שהבין את דברי הוציא לתוך, וטעה). מרן כותב בשו"ת אבקת רוכל (סוף סי' כ"ד) ששלח לירושלים והחזירו לו שכן נהגו מימי קדם להפריש תר"מ בשביעית מפירות שהיו נגזרי בשותפו ונתמרחו ביד ישראל. ע"כ. ולכאורה מה ראינו ממנהג ירושלים הרי בירושלים היו עמי הארץ! אלא שבימי מרן אכשור דרי, וכבר נאמר לירושלמינו ונאמרים ר' עובדיה מברטנורא, ור' לוי בן חביב מספרד, ועוד, לכן מרן מסתמך וזקק על מנהג ירושלים. יש תקופות ויש תקופות. לכן בענין שלנו כותב הגר"ע יוסף שאין להביא ראיה ממנהג המאירי, המאירי מעיד שכך היה, ואע"פ שהוא ג"כ מסכים להם, נחשב כדעת יחיד לעומת הרמב"ם וכל נאמרים האחרונים.

הנהגה לפני כמה שנים (בשנת התש"ט) הגיע סאדאט נשיא מצרים לארץ ישראל וזמן להתפלל במסגד עומר, והיה חשש גדול שיירו בו ערבים חמומי מוח (כמו יצאנו לבסוף בשנת התשנ"ב במצרים) ותהיה סכנה לעם ישראל ח"ו. או התייר ופירא מראשי לירושלים הרב בצלאל זולטי וצ"ל לחיילים, לעלות להר הבית כדי לשמור עליו. למה? כי סמך על המאירי והראב"ד שלפחות אין בזה כרת, ויש נאמרים שהראב"ד מתיר לגמרי כדעת המאירי. ומכיון שיש בזה פיקוח נפש,